

N:o 128.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 11 maj 1894.

— — — — Andra Kammarén den 11 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till ny förordning angående stämpelafgiften.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 17 samt memorial n:is 25 och 30.)

Till Konungen.

I proposition af den 21 sistlidne februari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen närlagdt förslag till förordning angående stämpelafgiften.

Under godkännande af hufvudgrunderna för detta förslag har Riksdagen dock funnit åtskilliga förändringar i deri inrymda speciella bestämmelser nödiga, på sätt här nedan närmare angifves.

Till en början får emellertid Riksdagen i afseende å stämpelförordningens uppställning och dermed sammanhängande förhållanden anförä följande:

Vid granskning af förevarande författningsförslag i de delar, hvilka hänföra sig till skatter i egentlig mening, i motsats till de i I Art. förekommande stadganden rörande s. k. afgifter, har Riksdagen funnit, hurusom bestämmelserna deri afse dels en direkt förmögenhetsskatt, arfsskatt eller, närmare bestämdt, skatt å hvad finansläran benämner öfverlätelser af egendom utan vedergällning (arf, testamente, gåfva), dels ock en skatt på

allmänna rörelsen, i förslagens motivering sammanfattad under benämningen »öfriga slag af stämpelskatt». I sjelfva verket äro dessa skatter, ehuru de begge uppbäras medelst stämpel, af helt olika slag; och det synes Riksdagen, att denna omständighet redan i och för sig borde tala emot deras sammanförande i skattelagstiftningen. Men äfven rent praktiska skäl torde kunna anföras för särskiljande af bestämmelserna rörande det ena och det andra slaget. För vinnande af öfverskådlighet öfver de särskilda slag af inkomster, som ingå i statens hushållning, måste det nemligen vara af icke ringa vikt, att arfsskatten upptages såsom en särskild inkomstittel i rikstaten. Ett steg i denna riktning har Riksdagen ansett kunna tagas redan nu, genom uppdelning af den i 8 § förekommande tariffen för de enskilda stämpelpliktiga handlingarna i två afdelningar, omfattande den ena de handlingar, som förmedla upptagandet af arfsskatten (bouppteckning, fideikommissbref och testamente) samt de med dem likartade (gåfvobref, morgongåfvobref och äktenskapsförord) och den andra de, å hvilka annan stämpelskatt lägges. Detta särskiljande torde dock icke vara för ändamålet tillräckligt, utan lära därför äfven erfordras andra åtgärder — såsom exempelvis anskaffande af särskilda stämplat för uppbörden af arfsskatten — i syfte att arfsskatten måtte komma att särskildt redovisas i statsverkets räkenskaper, och får Riksdagen med afseende härå anhålla, det Eders Kongl. Maj:t ville tillse, huruvida icke samtliga arfsskatten rörande bestämmelser skulle kunna särskildt för sig sammanföras, äfvensom hvilka åtgärder för öfrigt borde vidtagas i syfte att i rikstaten arfsskatten måtte kunna såsom särskild inkomstittel upptagas, samt derefter till Riksdagen inkomma med de förslag, som af en sådan utredning kunna föränledas.

Innan Riksdagen här efter går att angifva de ändringar i de af Eders Kongl. Maj:t föreslagna bestämmelser rörande å ena sidan särskildt arfsskatten och å andra sidan särskildt öfriga slag af stämpelskatt, får Riksdagen förutskicka den anmärkning, att, då den föreslagna utredningen af arfsbeskattningen under formen af stämpelskatt i hufvudsak vunnit Riksdagens godkännande, det synts Riksdagen vara ändamålsenligt att i viss mån modifiera hittills gällande förbud för offentlig myndighet att mottaga stämpelpliktig handling med mindre än att densamma *redan vid ingifvandet* är försedd med eller åtföljes af stämpel till föreskrifvet belopp. Riksdagen har nemligen funnit det, särskildt till förebyggande af misstag från allmänhetens sida vid stämpelbeläggningen, vara lämpligt, att i författningen fastslås, att, då den embets- eller tjänsteman, som skall mottaga handlingen, tillika är stämpelförsäljningsman, erforderliga stämplat skola hos honom köpas och af honom åsättas handlingen. I sådant syfte har i förordningen upptagits ett tillägg till 34 §, hvarjemte på vederbörliga ställen i stämpel-

tariffen uttrycket »vara försedd med stämpel» ändrats till »förses med stämpel». En gifven följd häraf har blifvit, att i 31 och 39 §§ intagits delvis förändrade bestämmelser rörande stämpelars makulering; hvarjemte ansetts lämpligt, att tillfälle beredes för den, som sådant önskar, att erhålla qvitto å medel, som han för inköp af stämpel aflemnade till embets- eller tjänsteman. För sist berörda ändamål har gjorts ett ytterligare tillägg till nyssnämnda 34 §.

De delar af Eders Kongl. Maj:ts förslag till stämpelförordning, hvilka särskildt afse *arfsskatten*, har Riksdagen i allmänhet antagit oförändrade.

Riksdagen har sålunda godkänt Eders Kongl. Maj:ts förslag att ställa skattens uppbörd i samband med bouppteckningen. Dervid har dock Riksdagen, som funnit det vara i och för den beräkning af belöpande arfsskatt, hvilken skall åligga vederbörande, synnerligen fördelaktigt, om arfskifte mera allmänt kunde bifogas bouppteckningen vid dennas inlemnande för inregistrering, men tillika uppmärksammat, att nu gällande bestämmelser om tid för boupptecknings upprättande och ingifvande till domstolen understundom torde lägga hinder i vägen härför, ansett sig icke böra underlåta att betona angelägenheten af, att Eders Kongl. Maj:t måtte taga i öfvervägande, huruvida icke berörda tid utan olägenhet kunde något utsträckas.

Emot de föreslagna skattesatserna har Riksdagen icke funnit skäl till annan anmärkning än att Riksdagen ansett, att bröstarfvinges arfslott likasom andel i boet, hvilken på grund af testamente tillkommer efterlevande make, bröstarfvinge eller bröstarfvinges afkomling, bör åtnjuta skattefrihet, så snart den icke uppgår i värde till 400 kronor, under det att enligt Eders Kongl. Maj:ts förslag sådan förmån skulle åtnjutas endast för så vidt lotten icke uppginge till 200 kronors värde.

Vidkommande förslaget i öfrigt, i hvad detsamma afser den egentliga arfsskatten, har Riksdagen ej haft vidare att deremot erinra, än hvad som innefattas i nedan anmärkta smärre ändringar och jemkningar, mestadels af formel beskaffenhet.

I stämpeltariffen för bouppteckning har öfverskriften till afdeln. 1) för tydlighetens skull underkastats en mindre redaktionsförändring.

De efter berörda tariff intagna närmare bestämmelser rörande beräkningen af boets behållning m. m. hafva, till förtydligande af området för deras giltighet, subsumerats under den gemensamma öfverskriften »Vid stämpelbeläggningen skall för öfrigt följande iakttagas»; hvarjemte de särskilda momenten för åskådighetens skull betecknats med bokstäfver. I det af berörda moment, som sålunda betecknats med litt. c), har ett tillägg ansetts påkalladt af bestämmelserna i 15 §. Deremot hafva i mom. f)

orden »namn eller» ansetts böra utgå, hvilket föranledt en redaktionsförändring. I vissa af öfriga ifrågavarande moment hafva redaktionsändringar, åsyftande större tydlighet, funnits böra företagas.

Vidare har Riksdagen ansett, dels att den i rubriken *Testamente, som ej bevakats*, förekommande hänvisningen till bestämmelser i I Art. bör utbytas mot de bestämmelser, som sålunda afsetts, dels ock att framför nämnda rubrik bör intagas en hänvisning till de bestämmelser i stämpeltariffen, hvilka röra *Testamente, som bevakats*.

Den omständighet, att den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna lagen om värdering af död mans bo icke af Riksdagen antagits, har till en början föranledt uteslutande af orden »värderingsman vid bouppteckning» ur den i I Art. förekommande rubriken *Protokoll*, angående förordnande eller entledigande af nämndeman etc. Vidare har af samma anledning, i stället för de i 15 § af Eders Kongl. Maj:ts förslag intagna bestämmelser, ansetts böra i en § med samma ordningsnummer införas en föreskrift af det innehåll, som af statskontoret och kammarrätten i deras underdåniga utlåtande öfver särskilde komiterades förslag till utvidgning af arfsbeskattningen blifvit, för det fall att ofvanberörda förslag till värderingslag icke antoges, förordadt i syfte, att afliden persons lösa egendom icke måtte, till förfång för statsverket, i bouppteckningen upptagas till för låga värden.

I 12 och 17 §§ af Eders Kongl. Maj:ts förslag hänvisas i och för beräkning af kapitalvärdet å lifränta och vissa andra rättigheter till den dödlighets- och lifslängdstabell för riket, som af vederbörande myndighet senast utgifvits. Då det emellertid syntes Riksdagen lämpligt, att sådan beräkning i möjligaste mån underlättades, har från inspektören öfver försäkringsanstalterna i riket införskaffats och vid förordningen fogats två tabeller, hvilka i en allmänfattlig form lemna erforderlig ledning i berörda hänseende; och har i nyssnämnda paragrafer vederbörlig hänvisning i stället meddelats till ifrågavarande tabeller.

Då billighetshänsyn måste anses kräfva, att, derest efter boupptecknings inlemnande för inregistrering ny gäld efter den döde yppar sig, den erlagda stämpelafgiften må, i den mån densamma med fästadt afseende å den nya gälden icke bort utgå, kunna inom viss tid återbekommas, har ett stadgande i sådant syfte ansetts böra i förordningen inflyta och upptagits under ett nytt moment i 25 §.

Närmast med afseende å hvad förslaget i I Art. under rubriken *Protokoll* innehåller angående särskild tilläggsstämpel i visst fall vid testamentsbevakning samt den af berörda bestämmelse härflytande skyldighet för domaren att förskjuta denna stämpel, har Riksdagen, som funnit de anförda skälen för den sålunda föreslagna anordningen fullt giltiga,

men tillika ansett billigheten fordra, att man söker i möjligaste mån förebygga olägenhet för domaren af detta stadgande, funnit tillrådligt, att den i 45 § domare å landet medgifna rätt att vid inventering tillgodoräkna sig såsom osålda vissa till redan utgifna expeditioner använda stämplrar i någon mån utsträcker.

De föreslagna bestämmelserna rörande stämpel å gåfvobref har Riksdagen funnit sig icke kunna antaga i oförändradt skick. I betraktande af den omständighet, att vid beräkning af stämpelafgiften för gåfvobref om fast egendom afdrag för in-tecknad gäld icke medgifves, under det att gåfvobref om lös egendom i de tvifvelsutran sällsynta fall, då sådana utfärdas, stämpelbeläggas endast efter gåfvans verkliga värde, har det synts Riksdagen icke vara skäl att sätta afgiften högre för gåfvobref af det förra slaget än för sådana af det senare; och med fästadt afseende å lättheten att i och för gåfvostämpelns undvikande förkläda gåfva af fast egendom under form af köp med fingerad köpeskilling, har Riksdagen ansett, att man lämpligen bör stanna vid de af embetsverken förordade stämpelsatser eller 60 öre, då egendomen öfvergår till skyldeman i rätt nedstigande led, och eljest 1 krona 60 öre, allt för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

I de delar af Eders Kongl. Maj:ts förslag, som särskildt afse *öfriga slag af stämpelskatt*, har Riksdagen jemväl funnit sig böra vidtaga vissa ändringar.

Den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna nya stämpelafgiften för skuldebref har Riksdagen icke ansett skäligt fastställa. I afseende å bevis om insättning å depositions- och å kapitalräkning äfvensom vrexlar har Riksdagen väl i hufvudsak biträdt Eders Kongl. Maj:ts förslag, men dock funnit sig böra medgifva antingen stämpelfrihet eller åtminstone viss lindring i afgiften för dylika insättningsbevis, afseende belopp till och med 500 kronor, samt för inom riket utfärdade, å inrikes ort betalbara vrexlar å belopp, icke öfverstigande nyssnämnda summa. Stämpelfrihet har likaledes, utöfver hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit, stadgats för postremissvrexel, för vrexel, som är stäld att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, äfvensom för vrexel, som är dragen af bank eller bankir inom riket å bank eller bankir å utländsk ort samt är betalbar endast i utlandet vid uppvisandet.

I de föreslagna bestämmelserna rörande obligationers stämpelbeläggning har Riksdagen vidtagit ett par smärre jemkningar, nemligen dels, i fråga om inhemska obligationer, ett förtydligande, att stämpelbeläggningen åligger *obligationsutgifvaren*, samt dels, beträffande de från utlandet införda, att stämpelpflichtigheten skall inträda först då obligation belånas, försäljes eller på annat sätt öfverlåtes.

I afgäld för nyttjanderätt till fast egendom kunna stundom ingå persedlar eller tjenstbarheter, hvilka icke vid upplåtelsen uppskattats till visst värde och icke kunna i enlighet med stadgandet i 11 §, sådan denna i Eders Kongl. Maj:ts förslag lyder, till värdet beräknas efter markegångspris, enär de icke finnas i markegångstaxa upptagna. I sådan händelse har värdet synts böra beräknas efter i orten gängse pris. Bestämmelse i sådant syfte har införts i nämnda paragraf, hvilket jemväl föranledt uteslutandet af en mening i rubriken *Nyttjanderätt till fast egendom*.

I förslaget 26 § har, förutom en redaktionsförändring, den jemkning ansetts böra vidtagas, att tiden för den omförmälda talans anhängiggörande bestämts till sex månader, i stället för tre månader, från det den klandrade stämpelbeläggningen egt rum.

I de föreslagna bestämmelserna om ansvar för öfverträdelse af författningen hafva vissa jemkningar vidtagits till följd af de ändringar, som egt rum i författningen i öfrigt. Dessutom har Riksdagen funnit den i 54 § 2 mom. föreslagna straffsats, femtio gånger stämpelns belopp, skäligen böra nedsättas till tjugu gånger beloppet af den felande stämpeln. Slutligen har en mindre ändring i samma paragrafs 6:te mom. funnits påkallad i syfte, att endast uppsåtlig underlåtenhet att i der omförmälda fall verkställa stämpelbeläggning må drabbas af ansvar.

I afseende å tiden för den nya stämpelförordningens trädande i kraft har Riksdagen ansett, att dermed lämpligen bör kunna anstå till nästkommande års början.

Riksdagen har alltså funnit Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag icke kunna oförändradt bifallas, hvaremot Riksdagen, i öfverensstämmelse med hvad ofvan anförts, beslutit en förordning angående stämpelafgiften af den lydelse, *Bilagan A* till denna skrifvelse utvisar, att tillämpas från och med den 1 januari 1895;

hvilket Riksdagen härmed får hos Eders Kongl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 11 maj 1894.

Med undersätlig vördnad:

Bilaga A.

Förordning
angående stämpelafgiften.

I Art.

Om stämpel till statsmyndigheternas expeditioner.

1 §.

I fråga om stämpel till expeditionerna hänföras stadsmyndigheterna till följande afdelningar:

Första afdelningen:

Underdomstolar i stad; gränsetullrätter; krigsrätter; öfverståthållareembetets afdelning för uppbördsärenden och öfverståthållareembetet för polisärenden; magistrater och öfriga till statsförvaltningen hörande myndigheter i städer och köpingar; bergmästare; direktioner för sjömanshus; notarii publici; tullkamrar och tullinspektioner; biskopsembeten, domkapitel, Stockholms stads konsistorium, hofkonsistorium och myndigheter, hvilka handhafva styrelsen eller förvaltningen vid statens undervisningsanstalter; afvensom alla stadsmyndigheter, hvilka icke finnas i denna eller öfriga afdelningar upptagna.

Andra afdelningen:

Underdomstolar på landet.

Tredje afdelningen:

Chefsembeten och förvaltande myndigheter vid armén och flottan; öfverståthållareembetets kansli; Kongl. Maj:ts befallningshafvande och till landsstaten hörande tjenstemän; landtmäterikontor; landtmätare; justerare; och chefer för väg- och vattenbyggnadsdistrikten.

Fjerde afdelningen:

Rikets hofrätter; krigsöfverdomstolar; fångvårdsstyrelsen; arméförvaltningen; marinförvaltningen; lotsstyrelsen; kommerskollegium; statistiska centralbyrån; generallandtmäterikontoret; väg- och vattenbyggnadsstyrelsen; landtbruksstyrelsen; jernvägsstyrelsen; kammarkollegium; domänstyrelsen; kammarrätten; statskontoret; generalpoststyrelsen; telegrafstyrelsen; generaltullstyrelsen; öfverintendentsembetet; medicinalstyrelsen; och riksarkivet.

Femte afdelningen:

Statsdepartementen; nedre justitierevisionen; justitiekanslersembetet; Riksdagens justitieombudsman; riks-rätten; hofexpeditionen; och sekreterarembetet vid Kongl. Maj:ts orden.

2 §.

Af de embets- eller tjenstemän, som icke här ofvan blifvit särskildt uppräknade, hänföres en hvar till samma afdelning som den myndighet, till hvilken han hör.

3 §.

I afseende på expeditionernas förseende med stämpel galler, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Adelsbref</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	250	—
<i>Afflyttningsbetyg</i> för sjöman.....	<i>fritt</i>									
<i>Afsked</i> , då den afskedstagande till- lägges värdighet af högre em- bete eller tjänst, förses med stämpel lika med <i>Fullmakt</i> å karakter af embete eller tjänst. » i annat fall.....	<i>fritt</i>									
<i>Afskrift</i> af landtmätares eller med honom i afseende på behörig- het till vissa förrättningar lik- ställd tjänstemans förrättnings- handlingar, afvensom af dylika handlingar från generallandt- mäterikontoret och landtmä- terikontoren i länen, hvarje ark.....	—	—	—	—	—	—	1	25	—	—
» som meddelas för vetenskap- ligt ändamål.....	<i>fri</i>									
» annan, hvarje ark.....	—	50	—	50	—	50	1	—	1	—
<i>Anordning</i>	<i>fri</i>									
<i>Antagningsbevis</i> å embete eller tjänst; lika med <i>Fullmakt</i> .	<i>fri</i>									
<i>Anvisning</i> eller <i>Assignation</i>	<i>fri</i>									
<i>Apoteksprivilegium</i> i stad eller kö- ping.....	—	—	—	—	—	—	—	—	100	—
» på landet.....	—	—	—	—	—	—	—	—	40	—
<i>Befälhafvarebref</i>	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—
<i>Besigtning</i> ; se <i>Protokoll</i> .										

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Betyg</i> öfver aflagdt kunskapsprof.....					<i>fritt</i>					
» afflyttnings-, för sjöman; se <i>Afflyttningsbetyg</i> .										
» annat; se <i>Bevis</i> .										
<i>Bevis</i> angående domstols beslut om ersättning af allmänna medel åt vittnen och upplysningsvis hörda personer i brottmål.....					<i>fritt</i>					
» af underdomstol eller derstä- des anställd tjensteman, teck- nadt å företedd handling,.....					<i>fritt</i>					
» å dom eller utslag, att der- emot är vädjadt.....					<i>fritt</i>					
» att begärd expedition icke ut- bekommits.....					<i>fritt</i>					
» vederhäftighets-.....					<i>fritt</i>					
» af chefen för justitiedeparte- mentet på anmälan om tid- nings utgifvande.....	—	—	—	—	—	—	—	—	25	—
» rörande anmälan om idkande af handel eller annat närings- yrke.....	3	—	—	—	3	—	3	—	—	—
» af landtmätare och justerare.....					<i>fritt</i>					
» om uppvisning af pass.....					<i>fritt</i>					
» som erfordras för utbekom- mande af belöning för rofdjurs dödande.....					<i>fritt</i>					
» antagnings; se <i>Antagnings- bevis</i> .										
» öfver på- eller afmönstring af sjöman.....					<i>fritt</i>					
» prest-.....					<i>fritt</i>					
» af läkare eller karantänstjen- steman.....					<i>fritt</i>					
» vidimations-.....					<i>fritt</i>					

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Fullmakt för kyrkoherde att vara prost öfver egen församling.....</i>	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» å karakter och embete eller tjänst förses för den, som är eller varit i allmän tjänst, med stämpel till belopp af 20 kronor för hvarje fulla 100 kronor af den ordinarie lön, som åtföljer dylik eller dermed jemförlig beställning, men för annan person till belopp af 70 kronor likaledes för hvarje fulla 100 kronor af sådan lön.										
» för riksdagsman..... Se för öfrigt 4 och 5 §§.					fri					
<i>Förmyndareförordnande; se Protokoll.</i>										
<i>Förmyndarekammares uträkning å omyndiges medel</i>					fri					
<i>Förordnande, hvarigenom embete eller tjänst tillsättes; lika med Fullmakt.</i>										
» att viss tid eller tills vidare förvalta embete eller tjänst, då dermed följer rätt till den med embetet eller tjensten förenade inkomst,	3	—	3	—	3	—	3	—	6	—
» annat					fritt					
<i>Förrättningshandling, landtmätares eller med honom likstäld tjänstemans; se Landtmätares förrättningshandling.</i>										
<i>Förpassning, tull-.....</i>					fri					
<i>Gravationsbevis; se Bevis.</i>										
<i>Grefvebref</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	1,000	—

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Hviloståndsresolution; se Resolution. Instrument; se Protokoll.</i>										
<i>Kallelsebreff i mål angående konkurs, boskilnad, årsstämming eller försäljning af utmätt fast egendom</i>						fritt				
<i>Karaktersfullmakt; se Fullmakt. Karta, geometrisk</i>	—	—	—	—	—	50	—	50	—	—
Dessutom förses kopia eller utdrag af karta, som från generallandtmäterikontoret utgifves, med stämpel, svarande mot den för annan dylik karta stadgade lösen.										
<i>Kommunikationsresolution; se Resolution.</i>										
<i>Konstitutorial; lika med Förordnande.</i>										
<i>Kontrakt angående arrende, kronoleverans eller entreprenad</i>						fritt				
<i>Landtmätares eller med honoin i afseende på behörighet till vissa förrättningar likstald tjänstemans förrättningshandling</i> ...						fri				
<i>Motbok, utfärdad af direktion för sjömanshus eller af postsparbank,</i>						fri				
<i>Mutsedel</i>	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—
<i>Mäklareslutsedel; se Slutsedel.</i>										
<i>Mätbreff</i> förses med stämpel till belopp af 20 öre för hvarje fulla 10 ton af fartygets drägtighet.										
<i>Notarialprotest; se Protest.</i>										
<i>Order, hvarigenom beställning med lön på stat tillsättes,</i>	—	—	—	—	3	—	3	—	6	—

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
Pass, fiske,.....					fritt					
» rese-:					fritt					
för den, som reser i kronans ärende,.....					fritt					
för annan person:										
till inrikes orter eller Norge	—	50	—	—	—	50	—	—	—	50
till utrikes orter.....	2	—	—	—	2	—	—	—	2	—
» tull-: för utrikes sjöfart:										
för öppen båt.....	—	25	—	—	—	—	—	—	—	—
för annat fartyg.....	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
för inrikes sjöfart eller s. k. årspass.....					fritt					
Patentbref.....	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—
Pensionsbref.....					fritt					
Permissionssedel.....					fri					
Praktika; se Bevis af karantänstjensteman.										
Prestbevis; se Bevis.										
Prestebref.....	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Privilegium, apoteks-; se Apoteksprivilegium.										
Protest, notarial-: protokoll deröfver, hvarje ark.....	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—
Protokoll, hvarigenom embete eller tjänst tillsättes; lika med Fullmakt.										
» angående förordnande eller entledigande af nämndeman, stämningsman, ledamot af egodelningsrätt eller god man vid landtmåteriförrättning, af god man, syssloman, eller rättens ombudsman i konkurs, samt af annan person i afseende å										

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
icke tagits till de bestämmelser i testamentet, som bevakningen gäller, men den stämpelafgift, som för bouppteckningen skolat utgöras, om jemväl dessa bestämmelser lagts till grund för afgiften, är högre än den, som för bouppteckningen utgått — utöfver den stämpel, som i öfrigt bör utgå för protokollet, förses med särskild stämpel till belopp, motsvarande skillnaden mellan den stämpel, hvarmed bouppteckningen blifvit belagd, och den, hvarmed bouppteckningen skolat förses, derest hänsyn jemväl tagits till ifrågavarande testamentsbestämmelser; börande i protokollet antecknas de grunder, hvarefter den särskilda stämpeln beräknats.										
<i>Protokoll</i> angående inregistrering af bouppteckning, då sådant erfordras för återfående af erlagd stämpelafgift,										
» annat:										
som utgifves till part, hvilken utan särskild begäran författningsenligt är skyldig att lösa detsamma:										
första arket	1	—	2	—	3	—	4	—	4	—
andra arket	1	—	1	50	2	—	2	—	2	—
hvarje af de öfriga	1	25	1	50	2	—	2	—	2	—

fritt

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Protokoll, annat:</i>										
som på begäran utgifves till										
part, hvilken eljest icke för-										
fattningsenligt är skyldig att										
lösa detsamma:										
första arket.....	1	—	2	—	1	—	1	—	1	—
andra arket.....	1	—	1	50	1	—	1	—	1	—
hvarje af de öfriga.....	1	25	1	50	1	25	1	—	1	—
som eljest utgifves; lika med										
<i>Afskrift.</i>										
<i>Qvittens</i>					<i>fritt</i>					
<i>Resolution, hvilostands-, för hvarje</i>										
grufveutmål eller, der grufve-										
lägenhet icke blifvit med ut-										
mål försedd, för hvarje inmu-										
tadt område, hvilket beviljadt										
hvilostånd afser, samt för hvarje										
år hviloståndet medgifvits att										
gälla.....	5	—	—	—	—	—	10	—	—	—
» kommunikations-.....	<i>fri</i>		<i>fri</i>		1	—	1	—	<i>fri</i>	
dock skall stämpel för kommuni-										
kationsresolution icke mera										
än en gång i hvarje mål ut-										
göras, ändå att handlingar flere										
gångar kommuniceras eller till										
påminnelser utlemnas.										
» innefattande hufvudsakligt be-										
slut, tecknadt å företedd hand-										
ling,.....	1	—	2	—	3	—	10	—	20	—
» med rubrik; lika med <i>Utslag</i>										
<i>med rubrik.</i>										
Se för öfrigt 6 §.										
<i>Salubref</i> å utmätningssvis försåld										
fast egendom.....	1	—	—	—	3	—	—	—	—	—
<i>Sjöfartsbok</i>					<i>fri</i>					

	1 Afd.		2 Afd.		3 Afd.		4 Afd.		5 Afd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Utnämningssbref för:</i>										
riddare af Svärdsorden.....										
riddare eller ledamot af Nord- stjerneorden.....	—	—	—	—	—	—	—	—	50	—
riddare eller ledamot af Vasa- orden.....										
dock är riddare- eller kom- mendörsbref, som i följd af utnämning under fälttåg med- delas, från stämpel.....					<i>fritt</i>					
<i>Utslag med rubrik:</i>										
som utgifves till part, hvilken, utan särskild begäran, författ- ningsenligt är skyldig att lösa detsamma:										
första arket.....	1	—	—	—	3	—	10	—	20	—
andra arket.....	1	—	—	—	2	—	2	—	5	—
hvarje af de öfriga.....	1	25	—	—	2	—	2	—	5	—
som på begäran utgifves till part, hvilken eljest icke författnings- enligt är skyldig att lösa det- samma:										
första arket.....	1	—	—	—	1	—	1	—	1	—
andra arket.....	1	—	—	—	1	—	1	—	1	—
hvarje af de öfriga.....	1	25	—	—	1	25	1	—	1	—
som eljest utgifves; lika med <i>Af- skrift</i> .										
<i>Vederhäftighetsbevis; se Bevis.</i>										
<i>Arspass; se Pass.</i>										
<i>Expedition, som icke här ofvan är särskildt nämnd, hvarje ark.....</i>	—	50	—	50	—	50	1	—	1	—

4 §.

I afseende på stämpel till fullmakter och andra handlingar, genom hvilka embeten eller tjänster tillsättas, iakttages:

1. Indelt lön skall i värde beräknas efter nästföregående årets markegång.

2. Stämpel till fullmakt å embete eller tjänst vid utrikesdepartementet eller lydande derunder beräknas allenast å den del af lönen, som motsvarar svenska statsverkets bidrag.

3. Fullmakt å embete eller tjänst i kongl. hofven äfvensom af sådan beskaffenhet i allmänhet, att lön på stat dermed ej åtföljer eller först framdeles kommer att åtnjutas, förses med stämpel enligt de för fullmakt i allmänhet bestämda grunder, dervid stämpeln beräknas å den ordinarie lön, som åtföljer dylik eller dermed jemförlig beställning. Härvid iakttages, att beräkningen sker för fullmakt i regemente eller kår eller i armén eller flottan efter staten för det regemente eller den kår, hvarest den befördrade tjänar, för oplacerade, i armén qvarstående officerare efter den lägsta för indelt infanteriregemente gällande stat, samt för de särskilda generalsgraderna i armén efter den för fördelningsgeneral bestämda lön, allt med beräkning af lägsta lönen inom graden, derest olika löner inom samma grad finnas.

4. Embets- eller tjänsteman må ej tillgodonjuta honom tillagd lön eller förhöjning deri, innan han hos den myndighet, der han eger uppbära lönen, uppvisat fullmakten, behörigen försedd med stämpel.

5 §.

För fullmakt å karakter af embete eller tjänst vid militärstaten skall stämpel beräknas efter den lägsta för indelt infanteriregemente gällande stat.

6 §.

För de genom hofexpeditionen utfärdade resolutioner minskas stämpelafgiften med ett belopp, motsvarande lösen och sigillpenningar.

7 §.

Från stämpelafgift enligt denna Art. är kronan befriad.

Dessutom äro från stämpelafgift enligt denna Art., med undantag af den särskilda stämpeln å protokoll angående bevakning vid domstol af testamente, befriade:

Akademier och statens undervisningsverk;

Arrendatorer och brukare å egendomar, som genom domänstyrelsens försorg utarrenderas, äfvensom å dylika egendomar bosatte torpare och lägenhetsinnehafvare, i sådana på Konungens, domänstyrelsens eller Kongl. Maj:ts befallningshafvandes pröfning beroende frågor, som beröra deras rättigheter och skyldigheter gent emot kronan såsom jordens egare, dock med undantag af resolutioner angående medgifven öfverlåtelse af arrende- eller nyttjanderätt;

Embets- eller tjänsteman i allt hvad till embetet eller tjänsten hörer; så ock i mål, som röra ansvar eller ersättningsskyldighet för fel eller försummelse i embetet eller tjänsten;

Fattigvårdssanhällen och fattigvårdsinrättningar; så ock annan, som är förklarande part i fattigvårdsmål, beträffande beslut, hvilket enligt lag bör genom vederbörande myndighets försorg honom delgifvas;

Hushållningssällskap, länens;

Häktad person i mål angående brott, hvarför han sitter häktad;

Innehafvare af nyttjanderätt till sådana statens fasta egendomar, som innehafvas såsom boställen af embets- och tjänstemän inom civil-, militie- och ecklesiastikstaterna eller blifvit anslagna kyrkor, akademier, hospitaler eller andra allmänna inrättningar, i sådana på förvaltningsmyndighets pröfning beroende mål och ärenden, som angå förhållandet mellan nyttjanderättsinnehafvaren såsom egendomens brukare och kronan såsom densammas egare;

Kommuner i mål och ärenden rörande de allmänna vägarne och deras underhåll, jemväl vintertid;

Kyrkor;

Lappar i mål, deri utländsk lapp eger del;

Medellös person, då han författningsenligt styrker sin fattigdom eller den eljest kunnig är;

Pensionsinrättningar;

Sjukvårdsinrättningar, allmänna; och

Stiftelser, fromma.

Frihet från stämpel enligt denna Art. eger jemväl rum i mantals-skrifningsmål, i bevillningsmål och mål angående kronans ränta och tionde, så ock i frågor rörande debitering, afskrifning eller restitution af kronoutskylder, stämpelafgifter, kommunala eller andra allmänna afgifter, markgångssättning, åsättande af rotering, anmärkning vid offentliga räkenskaper,

redogörelse för allmänna medel, utsyning af skog å allmänning eller ekars fällande å kronojord, tillverkning och inlösen af salpeter och tvist om värfning samt i sådana på förvaltningsmyndighets pröfning beroende ärenden, som angå syner å ryttare-, soldat- eller båtsmanstorp, äfvensom i ärenden, som anhängiggjorts hos justitiekanslersemetet eller Riksdagens justitieombudsman.

II Art.

Om stämpel till enskilda handlingar.

8 §.

Följande enskilda handlingar skola föras med stämpel på sätt här nedan stadgas:

A) Bouppteckning, Fideikommissbref om fast egendom, Gåfvobref, Morgongåfvobref, Testamente och Äktenskapsförord:

Bouppteckning skall, då den för inregistrering hos domstol företes, föras med stämpel till belopp, motsvarande hvad enligt nedannämnda grunder sammanlagdt belöper å värdet af samtliga arfvingars och testamentstagares andelar af behållningen i boet; dock att stämpelafgift icke beräknas för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller på grund af testamente efterlevande make eller bröstarfvinges afkomling och i värde understiger 400 kronor, ej heller för annan andel, som icke uppgår till ett värde af 200 kronor, samt att vid bouppteckningens stämpelbeläggning afseende icke fästes vid annat testamente än sådant, som är i bouppteckningen intaget eller vid densamma i hufvudskrift eller bestyrkt afskrift fogadt eller ock före bouppteckningens inregistrering vid domstolen bevakats.

Stämpelafgiften utgör:

1) för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller på grund af testamente efterlevande make eller bröstarfvinges afkomling:

50 öre för hvarje fulla 100 kr. af andel, som uppgår till	400 kr., men icke till	2,000 kronor,
60 " " " "	" 2,000 " "	4,000 " "
70 " " " "	" 4,000 " "	6,000 " "
80 " " " "	" 6,000 " "	8,000 " "

90 öre för hvarje fulla 100 kr. af andel, som uppgår till 8,000 kr., men icke till 10,000 kronor,			
1 kr.	»	»	10,000 » 12,000 »
1 » 10 öre	»	»	» 12,000 » 25,000 »
1 » 20 »	»	»	» 25,000 » 40,000 »
1 » 30 »	»	»	» 40,000 » 55,000 »
1 » 40 »	»	»	» 55,000 » 75,000 »
1 » 50 »	»	»	» 75,000 kr. och derutöfver:

2) för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer fader, moder, broder (halfbroder), syster (halfsyster) eller broders (halfbroders) eller systers (halfsysters) afkomling:

50 öre för hvarje fulla 100 kr. af andel, som uppgår till 200 kr., men icke till 500 kronor,			
60 »	»	»	» 500 » 1,000 »
70 »	»	»	» 1,000 » 1,500 »
80 »	»	»	» 1,500 » 2,000 »
90 »	»	»	» 2,000 » 2,500 »
1 kr.	»	»	» 2,500 » 3,000 »
1 » 10 öre	»	»	» 3,000 » 3,500 »
1 » 20 »	»	»	» 3,500 » 4,000 »
1 » 30 »	»	»	» 4,000 » 4,500 »
1 » 40 »	»	»	» 4,500 » 5,000 »
1 » 50 »	»	»	» 5,000 » 5,500 »
1 » 60 »	»	»	» 5,500 » 6,000 »
1 » 70 »	»	»	» 6,000 » 6,500 »
1 » 80 »	»	»	» 6,500 » 7,000 »
1 » 90 »	»	»	» 7,000 » 7,500 »
2 »	»	»	» 7,500 » 8,500 »
2 » 10 »	»	»	» 8,500 » 10,000 »
2 » 20 »	»	»	» 10,000 » 15,000 »
2 » 30 »	»	»	» 15,000 » 20,000 »
2 » 40 »	»	»	» 20,000 » 25,000 »
2 » 50 »	»	»	» 25,000 » 30,000 »
2 » 60 »	»	»	» 30,000 » 35,000 »
2 » 70 »	»	»	» 35,000 » 40,000 »
2 » 80 »	»	»	» 40,000 » 45,000 »
2 » 90 »	»	»	» 45,000 » 50,000 »
3 kr.	»	»	» 50,000 kr. och derutöfver;

och 3) för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer den, som till den döde stått i fjärmare skyldskapsförhållande, än ofvan

sagdt är, afvensom för andel, som på grund af testamente till förmån för annan än efterlevande make tillkommer den, som icke med den döde varit i skyldskap, så ock för andel, som utgör danaarf:

50 öre för hvarje fulla 100 kr. af andel, som uppgår till	200 kr., men icke till	500 kronor,
75 „ „ „	500 „ „	1,000 „
1 kr. „ „	1,000 „ „	1,500 „
1 „ 25 öre „	1,500 „ „	2,000 „
1 „ 50 „ „	2,000 „ „	2,500 „
1 „ 75 „ „	2,500 „ „	3,000 „
2 kr. „ „	3,000 „ „	3,500 „
2 „ 25 „ „	3,500 „ „	4,000 „
2 „ 50 „ „	4,000 „ „	4,500 „
2 „ 75 „ „	4,500 „ „	5,000 „
3 kr. „ „	5,000 „ „	5,500 „
3 „ 25 „ „	5,500 „ „	6,000 „
3 „ 50 „ „	6,000 „ „	6,500 „
3 „ 75 „ „	6,500 „ „	7,000 „
4 kr. „ „	7,000 „ „	7,500 „
4 „ 25 „ „	7,500 „ „	10,000 „
4 „ 50 „ „	10,000 „ „	15,000 „
4 „ 75 „ „	15,000 „ „	20,000 „
5 kr. „ „	20,000 „ „	25,000 „
5 „ 25 „ „	25,000 „ „	30,000 „
5 „ 50 „ „	30,000 „ „	35,000 „
5 „ 75 „ „	35,000 „ „	40,000 „
6 kr. „ „	40,000 kr. och derutöfver.	

• Vid stämpelbeläggningen skall för öfrigt följande iakttagas:

a) Vid beräkning af boets behållning skall från tillgångarne undantagas värdet å fast egendom af fideikommissnatur, likasom från skulderna gäld, hvilken är i sådan egendom in-tecknad, hvaremot bland tillgångarne inberäknas värdet af sådan nyttjanderätt till eller afkomst af egendomen i dess helhet eller någon del deraf, som visas tillkomma annan än den nye fideikommissarien, afvensom belopp, som den nye fideikommissarien enligt fideikommissbrevet kan vara skyldig till annan utgifva.

b) Från boets tillgångar må, der Konungen sådant medgifver, jemväl undantagas värdet af sådan samling utaf historisk, vetenskaplig eller konstnärlig beskaffenhet, som, utan att ersättning eller vederlag till någon dödsbo-delegare därför erlägges, på grund af fideikommissstiftelse eller testamente är afsedd att såsom dylik samling bibehållas.

c) Der make lefver efter, skall stämpeln beräknas endast å hvad som af behållen egendom, tillhörig makarne gemensamt eller den af lifne enskildt, återstår efter afdrag af den efterlevandes fördel, giftorätt och morgongåfva, hvilka, ehvad de utgöra mer eller mindre, sammanlagdt beräknas till hälften af nämnda behållna egendom.

d) Såsom arfvinges eller testamentstagares andel af behållningen i boet anses hvad å sådan andel finnes böra sig belöpa enligt lag och sådant testamente, hvartill, enligt hvad ofvan blifvit sagdt, vid bouppteckningens stämpelbeläggning hänsyn skall tagas.

e) Om vid bouppteckningen fogas i behörig ordning upprättadt arfskifte i hufvudskrift eller bestyrkt afskrift, hvilket, med angifvande af storleken utaf den andel, som tillkommer hvarje arfvinge och testamentstagare, upptager och fördelar boets samtliga tillgångar, fast egendom af fideikommissnatur derifrån undantagen, skall dock sådant arfskifte läggas till grund för stämpelafgiftens beräkning, derest icke boets sammanlagda behållning enligt detsamma upptagits till lägre värde än bouppteckningen utvisar eller i den ordning, som i 15 § här nedan beträffande der öfvermålad egendom stadgas, kan bestämmas.

f) Derest i bouppteckningen uppgifves, att andra arfvingar än de i bouppteckningen angifna finnas, men att kännedom om deras antal saknas, skall stämpelafgiften för sådana arfvingars sammanlagda andelar i boets behållning beräknas, såsom om berörda andelar tillfallit endast en af dessa arfvingar.

g) Då bouppteckning ingifves till underdomstol i stad, skall från det belopp, hvartill stämpeln å bouppteckningen enligt nu stadgad beräkningsgrund uppgår, afdragas ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om på grund af gällande författning dylik lösen ej må fordras.

h) I enlighet med hvad sålunda stadgats samt med ledning af bestämmelserna i 16, 17 och 18 §§ uti denna förordning bör i det protokoll, hvari bouppteckningen inregistreras, upptagas ej mindre beloppet af hvarje andel utaf boets behållning, som anses för beräkning af stämpelafgiften böra arfvinge eller testamentstagare tillkomma, och den stämpel, som å denna andel belöper, än äfven den stämpel, hvarmed bouppteckningen enligt dessa grunder blifvit belagd.

Se för öfrigt 9, 10, 14, 15, 16, 17 och 18 §§.

Fideikommissbref om fast egendom skall, då det för lagfart företes, förses dels med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde, dels ock med ytterligare stämpel enligt de grunder, som äro stadgade för beräkning af stämpel å andel i död mans bo, för samma

värde efter afdrag ej mindre för den i egendomen in-tecknade gäld, som vid siste fideikommissariens död kan vara obetald, samt för hvad den nye fideikommissarien enligt fideikommissbrevet kan vara skyldig till annan utgifva, än äfven för det enligt 17 § beräknade kapitalvärdet af nyttjanderätt till eller afkomst af egendomen i dess helhet eller någon del deraf, derest sådan rätt visas tillkomma annan än den nye fideikommissarien.

Se för öfrigt 10, 13, 17, 18 och 19 §§.

Gåfva af fast egendom: afhandling derom skall, då den för lagfart företes, förses med stämpel till nedannämnda belopp:

då egendomen gifvits till skyldeman i rätt nedstigande led: 60 öre för hvarje fulla hundra kronor af egendomens värde; samt

i annat fall: 1 krona 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Se för öfrigt 10, 13 och 19 §§.

Gåfva af lös egendom: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel till nedannämnda belopp:

då egendomen gifvits till skyldeman i rätt nedstigande led: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; samt

i annat fall: 1 krona 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Morgongåfvobref skall, då det till intagande i domstols protokoll företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af gåfvans värde.

Testamente, som bevakats; se *Bouppteckning* afvensom, under I Art., *Protokoll* angående bevakning vid domstol af testamente.

Testamente, som ej bevakats men hvaraf testamentstagare vill sig begagna, skall — då hänsyn till detsamma ej tagits vid stämpelbeläggning af bouppteckningen efter testamentsgifvaren samt den stämpelafgift, som för bouppteckningen skolat utgöras, om jemväl testamentets bestämmelser lagts till grund för afgiften, är högre än den, som för bouppteckningen utgått — så snart laga tid för dess bevakning ute är och detsamma af arfvinge godkänts, vare sig detta skett genom påskrift å testamentet eller annorledes, förses med stämpel, motsvarande skilnaden mellan berörda afgiftsbelopp.

Testamente om fast egendom skall, då det för lagfart företes, utöfver den stämpel, som, enligt hvad ofvan stadgas, kan erfordras, förses med särskild stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Se för öfrigt 10, 13, 16, 17 och 19 §§.

Äktenskapsförord skall, då det för intagande i domstols protokoll företes, förses med stämpel af 5 kronor.

B) Öfriga stämpelpligtiga enskilda handlingar:

Afkomst eller annan förmån af fast egendom: afhandling derom skall, då den för vinnande af inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 50 öre.

Anvisning; lika med Væxel.

Arrendekontrakt; se Nyttjanderätt.

Bodmeribref; lika med Skuldebref.

Byte af fast egendom, afhandling derom; lika med afhandling om *Köp af fast egendom.*

Byte af fartyg, hvars drägtighet öfverstiger 40 ton: afhandling derom skall vid utgifvandet förses med stämpel af 15 öre för hvarje ton af fartygets drägtighet.

Certeparti skall, då det för vinnande af betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är certeparti fritt från stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Depositionsräkning hos bank eller bankir: bevis om insättning derå skall vid utgifvandet förses med stämpel af 50 öre för deponeradt belopp, som ej öfverstiger 1,000 kronor, och derutöfver 50 öre för hvarje påbörjad tusental kronor;

dock att bevis om insättning å depositionsräkning af belopp, ej öfverstigande 100 kronor, är fritt från stämpel, samt att dylikt bevis å belopp, som öfverstiger 100 kronor men icke 300 kronor, skall förses med stämpel af 20 öre och bevis å belopp, som öfverstiger 300 kronor men icke 500 kronor, med stämpel af 30 öre.

Sökes på grund af depositionsbeviset hos offentlig myndighet betalning, skall detsamma förses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är depositionsbevis fritt från sistnämnda stämpelavgift, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Fraktslut om fartyg; se Certeparti.

Fördelskontrakt; se Afkomst af fast egendom.

Förnyelse af försäkring, bevis derom; se Försäkringsbref.

Förpantningsbref; lika med *Skuldebref*;

dock är förpantningsbref fritt från stämpel, då på grund deraf in-teckning sökes enligt 3 § sjölagen.

Försäkringsbref eller annan handling, hvarigenom försäkring meddelas; lika med *Certeparti*.

Af utländsk försäkringsgifvare eller hans agent meddeladt qvittens å premie, ehvad det tecknas å försäkringshandling eller särskildt ut-färdas, skall, innan det här i riket utlemnas, fördes med stämpel till nedannämnda belopp:

vid försäkring af egendom: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien; och

vid försäkring af lif: 30 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien; dock icke i något fall under 50 öre.

Förvärf af fast egendom i enlighet med gällande författningar om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om afledning af vatten: fångeshandling derå; lika med afhandling om *Köp af fast egendom*.

Hyreskontrakt; se *Nyttjanderätt*.

Inkassering af penningar: handling, som innefattar uppdrag derom och emot hvars företeende eller aflemnande betalning fordras; lika med *Vexel*;

dock att handling, som afser inkassering af penningar genom post-verkets försorg eller genom s. k. efterkraf, är från stämpel fri.

Intecknad skuldebref, se *Skuldebref*.

Invisning; lika med *Vexel*.

Jordafsöndring, afhandling derom:

för alltid; se *Köp af fast egendom*;

till besittning för viss tid eller på lifstid; se *Nyttjanderätt*.

Kapitalräkning: bevis om insättning derå; lika med bevis om insättning på *Depositionsräkning*.

Köp af fast egendom: afhandling derom eller af offentlig myndighet ut-färdad köpehandling skall, då den för lagfart företes, fördes med stäm-pel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att köpeafhandling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör beläggas med stämpel af 1 krona 20 öre likaledes för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Der köpeafhandling, utan tillägg till eller förändring i stadgade villkor, öfverlätas inom den för lagfart föreskrifna tid, räknadt från första fånget, och inom samma tid för lagfart företes, eger stämpel-beläggning rum allenast för sista fånget.

Fångeshandling, på grund hvaraf sökes lagfart å jernväg, är från stämpel fri.

Köp af lösören, hvilka i säljarens vård kvarblifva: afhandling derom skall, då den för intagande i vederbörande myndighets protokoll företes, för-
ses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af köpesumman.
» *af fartyg, hvars dräktighet öfverstiger 40 ton:* afhandling derom skall
vid utgifvandet för ses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100
kronor af köpesumman eller, der denna icke är till bestämdt belopp
angifven, af 15 öre för hvarje ton af fartygets dräktighet.

Sökes på grund af köpeafhandling, hvarom här ofvan förmäles, hos
offentlig myndighet inteckning eller betalning för ogulden köpeskilling,
skall köpeafhandlingen för ses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje
fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket inteckning eller be-
talning sökes;

dock är köpeafhandling fri från sistnämnda stämpel, då på grund
deraf fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i jernväg.

Se för öfrigt 9, 10 och 13 §§.

Lifränta: afhandling derom skall, då den för vinnande af inteckning före-
tes, för ses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af lif-
räntans kapitalvärde.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betalning,
skall afhandlingen för ses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100
kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är afhandling om lifränta fri från sistnämnda stämpel, då på
grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Se för öfrigt 12 §.

Lösöreköp: afhandling derom; se *Köp*.

Nyttjanderätt till fast egendom: afhandling derom skall, då den för vin-
nande af inteckning företes, för ses med stämpel af 25 öre för hvarje
fulla 100 kronor af afgälden för ett år eller, der aftalet afser kortare
tid, för legotiden.

Erlägges för nyttjanderätten viss afgift en gång för alla, beräknas
stämpeln å det belopp, som motsvarar fem procent af denna afgift,
med tillägg af den årliga afgälden, der sådan är utfäst.

Sökes på grund af afhandlingen hos offentlig myndighet betal-
ning, skall afhandlingen för ses med särskild stämpel af 25 öre för
hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning
sökes.

Se för öfrigt 11 och 13 §§.

Obligation, som utfärdas här i riket, skall af obligationsutgifvaren före ut-
lemnandet för ses med stämpel af 30 öre för belopp, ej öfverstigande 100
kronor, och derutöfver 30 öre för hvarje påbörjadt hundratal kronor;

dock att frihet från sådan stämpel eger rum för svenska statens obligationer.

Obligation, som utgifvits i utlandet och efter utgången af innevarande år inkommer i riket, skall, innan den härstädes belånas, försäljes eller på hvad sätt det vara må öfverlåtes, förses med stämpel enligt nyssnämnda grund.

Ä obligation, som i utlandet utgifvits och före den 1 januari 1895 inkommit i riket, eger innehafvaren, om obligationen före sistnämnda dag hos magistrat i stad uppvisas, kostnadsfritt bekomma påteckning om dagen för uppvisandet. Obligation, som icke blifvit med sådan påteckning försedd, skall, innan den härstädes belånas, försäljes eller på hvad sätt det vara må öfverlåtes, beläggas med stämpel enligt den för obligation här ofvan stadgade grund.

Sökes på grund af obligation, för hvilken ofvanstående stämpelavgift icke skolat utgöras, hos offentlig myndighet betalning, skall obligationen förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är obligation fri från sistnämnda stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Se för öfrigt 20 och 21 §§.

Postremissväxel; se *Vexel*.

Premieqvittens; se *Försäkringsbref*.

Qvittens, som, för inkassering af penningar genom annan person än fordringsegaren, från en ort till en annan försändes; lika med *Vexel*;

dock att qvittens, som afser inkassering af penningar genom postverkets försorg eller genom s. k. efterkraf, är från stämpel fritt.

Revers; se *Skuldebref*.

Räkning, godkänd, skall, då den för vinnande af inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket inteckning eller betalning sökes;

dock är godkänd räkning fri från stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i jernväg.

Servitutsaftal, afhandling derom; lika med afhandling om *Afkomst eller annan förmån af fast egendom*.

Skattelösen af kronojord: bref eller resolution derå skall, då handlingen för lagfart företes, förses med stämpel af 5 kronor; dock att dylik handling, på grund hvaraf lagfart sökes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör förses med stämpel af 10 kronor.

Skogsafverkning: afhandling derom skall, då den för vinnande af in-teckning företes, förses med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af hvad för rättigheten blifvit utfäst eller, om detta icke blifvit i afhandlingen till visst belopp bestämdt, af 6 öre för hvarje fullt antal af 10 ar utaf det upplåtna skogsskiftet.

Sökes på grund af afhandling hos offentlig myndighet betalning, skall afhandlingen förses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes.

Skuldebref skall, då det för vinnande af in-teckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket in-teckning eller be-talning sökes;

dock är skuldebref fritt från stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs eller in-teckning sökes i jernväg.

Se för öfrigt 22 och 23 §§.

Undantagskontrakt; se Afkomst af fast egendom.

Vexel skall, då den utställes eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i riket öfverlåtes eller till godkännande eller betalning företes, förses med stämpel af 50 öre för belopp, ej öfverstigande 1,000 kro-nor, och derutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor, hvarå den lyder;

dock att vexel, som utfärdas inom riket att å inrikes ort betalas, är fri från stämpel, då beloppet ej öfverstiger 100 kronor, samt att dylik vexel å belopp, som öfverstiger 100 kronor men icke 300 kronor, skall förses med stämpel af 20 öre och sådan vexel å belopp, som öfverstiger 300 kronor men icke 500 kronor, med stämpel af 30 öre;

egande frihet från stämpel rum för postremissvexel, för vexel, som är stäld att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, för vexel, som är dragen af bank eller bankir inom riket å bank eller bankir å utländsk ort samt är betalbar endast i utlandet vid uppvisandet, äfvensom för vexel, som är dragen från utlandet på utlandet och endast är betalbar i ut-landet.

Är vexel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med föreskrifven stämpel försedt, vare de öfriga från stämpel fria.

Sökes på grund af godkänd eller protesterad vexel hos offentlig myndighet betalning, skall vexeln förses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket be-talning sökes;

dock är vaxel fri från sistnämnda stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

Se för öfrigt 21 §.

Öfverlåtelse af kronohemman eller skattlagdt kronony bygge: afhandling derom skall, då åborätt på grund deraf vinnes, förses med stämpel för kronohemman till belopp af 60 öre och för ny bygge till belopp af 20 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; dock att afhandling, på grund hvaraf åborätt vinnes för aktiebolag, som icke drifver bankrörelse, bör förses med stämpel för kronohemman till belopp af 1 krona 20 öre och för ny bygge till belopp af 40 öre likaledes för hvarje fulla kronor af egendomens värde.

9 §.

Till köpe- och bytesbref, på grund hvaraf lagfart sökes, bestå kontrahenterna hälften hvardera till stämpeln, om ej annorlunda derom sluttadt är.

Då lagfart sökes å fång, som skett i enlighet med gällande författningar om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof eller om afledning af vatten, skall dock stämpeln af lagfartssökanden ensam gäldas.

Stämpelafgift, som för bouppteckning utgått ur död mans bo, skall arfvingar och testamentstagare emellan så gäldas, att en hvar af dem består så mycket af samma afgift, som enligt de för beräkning af sagda stämpelafgift stadgade grunder å hans andel i boet belöper.

10 §.

Då stämpelafgift skall utgå efter värdet af fast egendom, må detta icke upptagas lägre än nästföregående årets taxeringsvärde, men skall, hvad angår köp af fast egendom eller öfverlåtelse af kronohemman eller ny bygge, beräknas efter den i penningar bestämda köpe- eller löseskillingen, så framt denna öfverstiger nämnda värde.

I fråga om fast egendoms taxeringsvärde må debetsedel, så upprättad, som gällande bevillningsföreskrifver, ega lika vitsord med af vederbörande tjänsteman utfärdadt taxeringsbevis.

11 §.

Der uti afhandling om nyttjanderätt till fast egendom afgälden är bestämd att under olika år af legotiden utgå med olika belopp, beräknas stämpelafgiften å den högsta afgäld, som för något år utgöres.

I afgälden ingående persedlar eller tjenstbarheter beräknas efter det värde, hvartill de vid upplåtelsen uppskattats, eller, der visst värde dervid icke blifvit dem åsatt efter senast fastställda markegångspris, så framt de i markegångstaxa finnas upptagna, men eljest efter det i orten gängse pris.

12 §.

Uppskattning af lifräntas kapitalvärde sker med användande af de vid denna förordning fogade tabeller II och III.

13 §.

Har fast egendom, belägen inom särskilda domstolars områden; blifvit upplåten under egande- eller nyttjanderätt genom en handling, hvarå lagfart eller inteckning sökes, skall denna handling förses med stämpel efter fulla värdet vid den domstol, der den först företes.

14 §.

Har afliden person på flere orter efterlemnadt egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, erlägges stämpelafgiften med hvad enligt ofvan stadgade grunder sammanlagdt belöper å en hvar arfvinges och testamentstagares andel af behållningen i boet, och utgöres, då de särskilda bouppteckningarna ingifvas till domstolen i den ort, der den aflidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven.

15 §.

Afliden persons lösa egendom, i den mån densamma utgöres af aktier, obligationer och öfriga dylika värdepapper, må vid boupptecknin-

gens stämpelbeläggning icke beräknas till lägre värde än det vid tiden för bouppteckningen i allmänhet gällande; börande detta värde bestämmas enligt intyg af med saken förtrogna personer.

16 §.

Den, till hvilken fideikommiss i penningar eller annan lös egendom öfvergår, afvensom annan testamentstagare vare, om vid beräkning af stämpelafgiften å den för inregistrering hos domstol företedda bouppteckningen efter den aflidne hänsyn tagits till bestämmelserna i fideikommissbrevet eller testamentet, vid egendomens tillträde skyldig att, med ränta efter fem för hundra om året, till boet återgälda hvad af stämpelafgiften å värdet af den egendom belöper. Har åter vid beräkning af stämpelafgiften å bouppteckningen hänsyn *icke* tagits till ofvanberörda bestämmelser, vare fideikommissarien eller testamentstagaren skyldig att vid egendomens tillträde med ränta efter fem för hundra om året till boet återgälda ett belopp, motsvarande skilnaden mellan det stämpelbelopp, hvarmed bouppteckningen blifvit belagd, och den stämpelafgift, som för densamma skolat utgöras, derest till grund för stämpelberäkningen icke jemväl lagts den borttestamenterade egendomen.

17 §.

Vid stämpelbeläggning af bouppteckning efter död man, så ock af testamente eller protokoll angående bevakning af testamente skall iakttagas:

a) att för egendom, hvilken visst bestämdt penningevärde ej är i bouppteckningen åsatt, det värde, som lägges till grund för beräkning af stämpelafgiften, bestämmes enligt trovärdige mäns intyg eller efter domarens pröfning;

b) att stämpelafgiften för rättighet, som består i nyttjanderätt till eller afkomst af egendom eller rätt att gång efter annan erhålla visst belopp i penningar eller varor eller åtnjuta vissa tjänstbarheter, bör med det i 18 § omförmälda undantag utgöras efter rättighetens med ledning af dess årliga värde och en räntefot af fem för hundra om året beräknade kapitalvärde vid dödstillfället, på sätt den vid denna förordning fogade tabell I närmare utvisar;

c) att för bestämmande af behållna årliga värdet å dylik rättighet, der sådant värde icke blifvit i bouppteckning utsatt, förfares på enahanda

sätt, som här ofvan stadgas beträffande egendom, hvarå visst värde i bo-uppteckning ej blifvit bestämdt;

d) att vid rättighets åtnjutande under viss persons lifstid dess kapitalvärde bestämmes med användande af de vid denna förordning fogade tabeller II och III; skolande, der sådan rättighet tillkommer flera personer, antingen gemensamt eller en efter annan, till grund för beräkningen läggas lefnadsåldern för den af dessa, som vid tiden för stämpelafgiftens bestämmande är yngst af de då lefvande personer, som rättigheten skall tillkomma;

e) att, der rättighetens åtnjutande eljest är af obestämd varaktighet, dess kapitalvärde anses utgöra tio gånger rättighetens årliga värde; samt

f) att då någon i arf eller genom testamente erhållit viss egendom eller rättighet, men jemväl annan skall deraf åtnjuta viss förmån, stämpelafgiften för denna egendom eller rättighet skall beräknas allenast för hvad af dess värde återstår efter afdrag af förmånens uppskattade värde.

18 §.

För fideikommitterad egendom skall värdet vid stämpelafgifts bestämmande beräknas såsom om samma egendom innehades med eganderätt.

19 §.

Fideikommissbref äfvensom annat testamente eller afhandling om gäfvä, då enligt bestämmelserna deri fast egendom skall öfvergå till flera personer efter hvarandra, förses med stämpel hvarje gång, då, efter det egendomen öfvergått till ny innehafvare, lagfart derå sökes.

20 §.

Den obligationsutgifvare, som efter utgången af år 1894 här i riket utlemnar obligation, som är dagtecknad före sagda tid, skall förse obligationen med anteckning om dagen, då den utlemnas.

21 §.

Då handling, lydande å utländskt myntslag, skall beläggas med stämpel i förhållande till det i handlingen uttryckta värde, skall det ut-

ländska myntslagets värde i svenskt mynt beräknas efter den vid tiden för stämpelbeläggningen gällande vaxelkurs, hvartill på den ort, der stämpelbeläggningen sker, eller på närmaste inländska vaxelplats vaxlar, utställda i det främmande myntslaget och lydande på betalning vid uppvisandet, köpas.

22 §.

Derest handling, hvilken för vinnande af lagfart, inteckning eller betalning varit inför offentlig myndighet förededd och dervid blifvit försedd med stämpel, å nyo i samma afseende som tillförene ingifves, ege, med undantag för de fall, som i 19 § omförmålas, förnyad stämpelbeläggning ej rum.

Samma stadgande gälle, der på grund af skuldebref eller annat fordringsbevis betalning sökes för belopp, för hvilket inteckning tillförene varit sökt, eller der inteckning sökes för belopp, för hvilket betalning tillförene varit sökt.

23 §.

Då på grund af skuldebref eller annan handling betalning hos offentlig myndighet sökes och dervid i stället för hufvudskriften företes afskrift, bör denna förses med den för hufvudskriften stadgade stämpel.

Styrkes med intyg af domare, magistratsperson eller kronobetjent, att hufvudskriften blifvit försedd med stämpel för det belopp, hvarför betalning sökes, eller för någon del deraf, eller visas, att tillförene inteckning eller betalning varit för samma belopp eller någon del deraf vid offentlig myndighet sökt, belägges dock afskriften icke med stämpel i vidsträcktare mån än till det belopp, som för hufvudskriften brister.

24 §.

Från stämpelafgift enligt denna Art. är kronan befriad.

III Art.

Om återfående af erlagd stämpelafgift.

25 §.

1. Har testamente lagts till grund för beräkningen af erlagd stämpelafgift och varder testamentet genom domstols beslut helt eller delvis ogilt förklaradt, må stämpelafgiften, i den mån densamma icke bort utgå, derest vid stämpelafgiftens beräkning hänsyn icke blifvit tagen till de upphäfdade testamentsbestämmelserna, kostnadsfritt återbekommas i den ordning, som i fråga om restitution af kronoutskylder är föreskrifven.

Hvad nu blifvit stadgadt skall dock icke ega tillämpning på den stämpel, hvarmed testamente vid ansökan om lagfart å fast egendom skall förSES.

2. Yppar sig, sedan bouppteckning för inregistrering till domstol ingifvits, gäld efter den döde, må den för bouppteckningen erlagda stämpelafgift, i den mån densamma icke bort utgå, derest vid stämpelafgiftens beräkning sagda gäld varit känd och hänsyn dertill blifvit tagen, kostnadsfritt återbekommas i den uti mom. 1 här ofvan stadgade ordning, om framställning derom göres inom två år efter bouppteckningens inregistrering.

26 §.

Vill någon i annat fall, än i 25 § sägs, föra talan om återfående af stämpelafgift, som af embets- eller tjänsteman debiterats eller i enlighet med dennes tillsägelse blifvit erlagd för sådan handling, hvars stämpelbeläggning enligt 40 § skall i hofrätt granskas, må dylik talan inom sex månader från det klandrade stämpelbeläggningsen egt rum anhängiggöras i den hofrätt, hvarunder embets- eller tjänstemannen lyder, samt, i fall af befogenhet, genom besvär öfver hofrättens beslut hos Konungen fullföljas inom hälften af den tid, som i 30 kap. 9 § rättegångsbalken stadgas, dervid bör fullgöras hvad uti 18 § af samma kap. finnes föreskrifvet.

IV Art.

Om stämplarne och deras tillhandahållande.

27 §.

Stämplrar skola vara att tillgå af följande slag, nemligen:

- a) helarksstämplrar å 50 öre samt 1, 1,25, 1,50, 2 och 3 kronor, samt
- b) enkla och dubbla belägningsstämplrar å 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60 och 75 öre samt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 20, 25, 50, 75, 100, 200 och 500 kronor.

28 §.

När till en handling, som skall förres med stämpel, erfordras sådan till större belopp, än en stämpel innehåller, må två eller flere stämplrar begagnas.

Der stämpelbeloppet utfaller i sådant tal, hvarå stämpel ej finnes eller hvartill flere stämplrar å mindre värden ej kunna sammanjemkas, skall stämpel å det lägre värde, som är sagda tal närmast, begagnas.

29 §.

Till handlingar, som för vinnande af lagfart eller inteckning vid domstol företes, till bouppteckning, äktenskapsförord, morgongåfvobref och afhandlingar om lösöreköp, hvilka till underdomstol ingifvas, skola begagnas dubbla belägningsstämplrar.

Sådana stämplrar skola ock begagnas, då protokoll angående bevakning af testamente skall med särskild stämpel förres.

30 §.

Belägningsstämplrar anbringas på det sätt, att den enkla belägningsstämpeln och den med n:o 1 märkta delen af den dubbla å handlingen fastas med hela den limmade sidan.

31 §.

Då handling förses med beläggningsstämpel, skall denna, med angifvande af datum, makuleras genom lämplig påteckning, färg- eller svartstämpling.

Den, som till offentlig myndighet ingifver handling, som skall förses med dubbel beläggningsstämpel, skall, der icke enligt 39 § 3 mom. stämpeln skall makuleras af vederbörande embets- eller tjänsteman, makulera den med n:o 1 märkta delen, hvaremot den andra delen makuleras af embets- eller tjänstemannen.

32 §.

Stämpling af blanketter till vexlar och anvisningar må på derom hos statskontoret gjord ansökning verkställas genom nämnda myndighets försorg; börande sådan ansökning vara åtföljd af blanketterna, tvefald uppgift å dessas antal samt penningar motsvarande det erforderliga stämpelbeloppet.

33 §.

Statskontoret skall i Stockholm genom dertill antagne försäljningsmän och i länen genom Kongl. Maj:ts befallningshafvande låta tillhandahålla stämplat af de särskilda slag, som enligt denna författning skola vara att tillgå; åliggande Kongl. Maj:ts befallningshafvande att för stämplarnes tillhandahållande förordna försäljningsmän för hvarje stad afvensom, till erforderligt antal, för landet.

Den myndighet, som försäljningsman förordnat, eger, när så skäligt pröfvas, honom entlediga. Deröfver må klagan ej föras.

34 §.

Försäljningsman vare skyldig att för sin uppbörd ställa behörigen godkänd borgen eller ock nedsätta obligationer i enlighet med derom gällande föreskrifter; egande försäljningsman att efter requisition hos den myndighet, som honom förordnat, få stämplat sig tillställda inom det belopp, för hvilket säkerhet sålunda blifvit stald.

För stad förordnad försäljningsman åligger att hafva den till försäljningen afsedda lägenhet för allmänheten tillgänglig hvarje söckendag å tid, som bestämmes af den myndighet, som försäljningsmannen förordnat. Å landet skall försäljningsman vid hvarje lagtima ting tillhandahålla allmänheten stämplat, der sådant icke af vederbörande domare besörjes.

Då embets- eller tjänsteman, hvilken har att å tjenstens vägnar emottaga handling, som enligt II Art. skall vid företeendet inför offentlig myndighet förses med stämpel, tillika är försäljningsman, skola de till handlingen erforderliga stämplat hos honom köpas; börande i sådant fall embets- eller tjänstemannen verkställa stämpelbeläggningen.

Å medel, som blifvit för inköp af stämplat till embets- eller tjänsteman aflemnade, vare denne pliktig utan ersättning meddela qvitto, derest köparen aflemnar två lika lydande af honom underskrifna reversal, angifvande medlens belopp och den handling, för hvilken stämplatne afses, at hvilka reversal det ena qvarstannar hos embets- eller tjänstemannen och det andra återställes qvitteradt.

35 §.

Embets- eller tjänsteman eger likaledes att, mot stäld säkerhet, som i nästföregående § sägs, och efter requisition, i Stockholm hos statskontoret samt i länen hos Kongl. Maj:ts befallnigshafvande erhålla de vid hans tjensteutöfning erforderliga stämplat.

36 §.

Ett exemplar af denna författning bör tillställas försäljningsman; och åligger det honom att, då upplysning begäres om det stämpelbelopp, som erfordras för en viss handling, utan ersättning sådan upplysning meddela.

37 §.

Har genom missskrifning eller annorledes stämpel blifvit för sitt ändamål obrukbar, må densamma, helarksstämpel likväl allenast så framt det blad, hvarå stämpeln är satt, är ostympadt, hos försäljningsman utbytas mot annan stämpel, dervid dock för hvarje stämpel skall betalas 3 öre.

Stämplat till underskrifna expeditioner må afgiftsfritt på enahanda sätt utbytas, så vida behörigen styrkes, att expeditionerna icke varit för ändamålet begagnade eller att lösen för dem icke erhållits.

V Art.

Om tillsyn å stämpelafgiftens utgörande.

38 §.

Ansvarighet därför, att expedition i vederbörlig ordning förses med stämpel, åligger vid statsdepartementen och hofexpeditionen den tjänsteman, till hvilkens tjänstebefattning hör att hålla expeditionen vederbörande till handa, samt vid öfriga myndigheter den tjänsteman, som för expeditionen ansvarar; dock att, der annan tjänsteman vederbörligen förordnats att stämpelbeläggningen verkställa, ansvarigheten åligger denne.

39 §.

Embets- eller tjänsteman, notarius publicus eller mäklare, till hvilken stämpel underkastad handling ingifves, bör tillse, att handlingen är behörigen försedd med stämpel och att stämpeln är makulerad på sätt i 31 § föreskrifves.

Är handlingen icke behörigen försedd med stämpel och erlägges ej genast efter erhållen tillsägelse penningar till det felande stämpelbeloppet eller, der embets- eller tjänstemannen ej är stämpelförsäljningsman, nämnda stämpelbelopp, må handlingen ej mottagas.

Då embets- eller tjänsteman jemlikt 34 § 3 mom. verkställer stämpelbeläggning af handling, som ingifves till offentlig myndighet, åligger honom ock att utan ersättning makulera stämpeln. Är i annat fall stämpel till ingifven handling ej vederbörligen makulerad, bör embets- eller tjänstemannen, notarius publicus eller mäklaren besörja fullgörandet deraf mot ersättning för besväret dermed af 5 öre för hvarje stämpel; dock må denna ersättning ej beräknas för flera stämplat an det minsta antal, som för handlingen erfordras.

40 §.

Då renoveradt exemplar af underrätts protokoll öfver lagfarter, in-teckningar, äktenskapsförord samt houppteckningar, testamenten, som vid domstolen bevakas, morgongåfvobref och afhandlingar om lösöre köp till

hofrätt insändas, skola dervid fogas de med n:o 2 märkta delarne af de dubbla beläggningsstämplar, med hvilka de till protokollen hörande handlingar blifvit försedda; börande dessa stämpeldelar antingen fasthäftas i brädden vid den § af protokollet, der det ärende, som föranledt stämpelbeläggningen, förekommer, eller ock, med domstolens sigill genomdragna särskildt medfölja protokollet med åtecknad hänvisning, till hvilka §§ de höra

41 §.

De insända stämpeldelarne skola i hofrätternas advokatfiskalskontor granskas och med protokollen jämföras genom dertill af hofrätterna förordnade tjenstemän, hvilka böra förekommande felaktigheter hos advokatfiskalen anmäla; egande desse tjenstemän att för omförmälda granskningsarbete, hvilket för alla under ett år till advokatfiskalskontoret aflemnade protokoll bör vara fulländadt senast inom slutet af det nästföljande året, uppbära af stämpelmedlen utgående arfvoden.

42 §.

Å brädden af de i 40 § omförmälda protokoll bör, i afseende å handling, hvars stämpelbeläggning skall i hofrätt redovisas, göras anteckning dels om värdet, som ligger till grund för stämpelberäkningen, dels ock om stämpelns belopp.

På enahanda sätt bör i fråga om handling, som förut blifvit försedd med stämpel för hela eller någon del af det värde, efter hvilket stämpeln eljest skolat beräknas, antecknas när och hvarest stämpelbeläggningen egt rum, så ock beträffande testamente, som vid domstol bevakas innan bouppteckning efter testamentsgifvaren för inregistrering dit ingifvits, anteckning göras derom, att bouppteckningen ännu icke blifvit inregistrerad.

43 §.

Å stämplat, som blifvit till hofrätt insända, må qvitto kunna erhållas, derest afsändaren aflemnar två lika lydande, af honom underskrifna förteckningar å stämplatens antal och sammanräknade belopp, af hvilka förteckningar den ena kvarstannar hos hofrätten, den andra återställes qvitterad.

VI Art.

Om uppbörd och redovisning.

44 §.

Försäljningsman åligger att inom åtta dagar efter hvarje kvartals slut aflemna under kvartalet influtna stämpelmedel, i Stockholm till statskontoret och i länen till landtränteriet.

45 §.

Hvarje år å sista söckendagen skall i Stockholm genom statskontorets och i länen genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg inventering hos försäljningsman anställas till utrönande, huru mycket af emottagna stämplat är osåldt; och må dervid hos domare å landet stämplat, som blifvit använda till sådana, något årets ting tillhörande expeditioner, hvilka vid inventeringstillfället, enligt intyg af förrättningsmannen, kronofogde eller länsman, ännu icke äro utlösta, i instrumentet öfver förrättningen upptagas såsom osålda.

Jemväl å annan tid må, när omständigheterna dertill föranleda, inventering hos försäljningsman kunna ega rum och då tillika redovisning honom affordras för hvad af emottagna stämplat icke finnes i behåll.

46 §.

Försäljningsman skall föra och för kalenderår afsluta räkning öfver emottagna stämplat och hvad derför i penningar inflyter; börande denna räkning jemte inventeringsinstrumentet och qvittenserna å hvad under året i penningar levererats vara aflemnad, i Stockholm till statskontoret sist den 31 januari och i länen till Kongl. Maj:ts befallningshafvande sist den 15 januari nästföljande år vid vite af 1 krona för hvarje dag, försäljningsmannen derutöfver med räkning uteblifver.

Samtidigt härmed skall jemväl återstoden af stämpelmedlen för året vara aflemnad vid påföljd i annat fall, att försäljningsmannen anses hafva

försålt alla af honom emottagna stämplat; och åligger i följd häraf vederbörande myndighet att genast låta indrifva det deremot svarande, dittills icke redovisade belopp jemte laga ränta derå.

47 §.

På framställning af försäljningsman eger i Stockholm statskontoret och i länen Kongl. Maj:ts befallningshafvande, efter föregången granskning, att för sådana stämplat, hvilka enligt 37 § få utbytas, bevilja afskrifning i räkenskapen emot den i nämnde § stadgade afgift, der sådan skall utgå; börande å hvarje stämpel, för hvilken afskrifning sålunda medgifves, medelst färg- eller svartstämpling anbringas ordet »makulerad».

Innan afskrifning beviljats, må stämplatne i räkenskapen upptagas såsom behållning.

48 §.

Det från statskontoret Kongl. Maj:ts befallningshafvande tillsända förråd af stämplat, hvilket bör i landtränteriet förvaras, skall hvarje halft år, sista söckendagen i juni och december, inventeras; åliggande Kongl. Maj:ts befallningshafvande att inom en månad derefter insända instrumentet öfver inventeringen till statskontoret jemte förslag öfver uppbörd och försäljning af stämplat i länet.

Inventering af det stämpelkassören anförtrödda förråd af stämplat verkställes i enlighet med derom särskildt meddelade föreskrifter.

49 §.

Landtränteriets för kalenderår upprättade räkning öfver stämpeluppbörden jemte tillhörande verifikationer skall före utgången af nästföljande januari månad vara till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflemnad vid vite för landtränstmästaren af 1 krona för hvarje dag, han derutöfver med räkningen uteblifver.

Vid lika påföljd åligger stämpelkassören att före utgången af februari månad hafva till statskontoret aflemnad sin uppbördsredogörelse för nästförflutna kalenderår med tillhörande verifikationer.

Öfver stämpeluppbörden inom hvarje län har landskontoret att afgifva redogörelse, likaledes med kalenderår afslutad, hvilken redogörelse, åtföljd af ränteriräkningen, försäljningsräkningarne och instrumenten öfver de hos försäljningsmännen hållna inventeringar, skall inom den 15 mars vid ofvannämnda vite för landskamreraren vara till Kongl. Maj:ts befallningshafvande öfverlemnad för att till kammarrätten insändas.

I Stockholm har statskontoret att öfver stämpeluppbörden afgifva för kalenderår afslutad redogörelse, hvilken jemte stämpelkassörens redogörelse, försäljningsräkningarne och instrumenten öfver de hos försäljningsmännen hållna inventeringar, bör vid samma tid som landsboksräkenskaperna till kammarrätten öfverlemnas.

50 §.

De i denna Art. omförmälda redogörelser upprättas i öfverensstämmelse med fastställda formulär; och skall i öfrigt beträffande stämplarnes förvarande, bevakande af de utaf försäljningsmännen aflemnade säkerhetshandlingar samt tillsyn å stämpelmedlens ordentliga indrifvande och redovisande lända till efterrättelse hvad i afseende å allmänna kronouppbörden är eller varder föreskrifvet och gällande instruktioner innehålla.

51 §.

I redovisning för stämplat eger försäljningsman såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo, i Stockholm och länsresidensstäderna tre procent samt i öfriga städer och å landet fyra procent af det belopp, för hvilket stämplat försålts intill en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor; dock att domhafvande å landet må, äfven om han är boende i residensstad, tillgodoföra sig fyra procent af det försålta beloppet intill nyssnämnda årliga försäljningssumma. För öfverskjutande belopp må icke i något fall beräknas högre provision än två procent.

Der särskilda bestämmelser äro meddelade om provision för tjänsteman, hvilken vid embetsverk erhållit förordnande att verkställa stämpelbeläggning af expeditioner, gäller hvad sålunda är stadgadt.

52 §.

Hvad i denna Art. är stadgadt om försäljningsman gälle äfven i fråga om embets- och tjänsteman, hvilken jemlikt 35 § för sin tjänsteutöfning erhållit stämplat.

VII Art.

Om ansvar för öfverträdelse af denna författning.

53 §.

Fel eller försummelse af embets- eller tjensteman, notarius publicus eller skeppsklarerare vid fullgörande af hvad enligt denna författning honom åligger, så ock försuminelse af mäklare att förse af honom utfärdad handling med föreskrifven stämpel anses efter allmän lag.

54 §.

1. Den, som utgifver vaxel, anvisning, inbjudning, handling, som innefattar uppdrag om inkassering af penningar och emot hvars företeende eller aflemnande betalning fordras, kvittens, som, för inkassering af penningar genom annan person än fordringsägaren, från en ort till en annan försändes, eller bevis om insättning å depositionsräkning hos bank eller bankir eller å kapitalräkning utan att dervid förse handlingen med stadgad stämpel, så ock den, som öfverlåter eller till godkännande eller betalning företer å utrikes ort utfärdad vaxel, anvisning, inbjudning, sådan handling, innefattande uppdrag om inkassering, eller sådant kvittens, som ofvan säges, utan att handlingen är med föreskrifven stämpel försedd, skall höta tio gånger den felande stämpelns belopp, dock vare minsta bot fem kronor.

2. Den obligationsutgifvare, som utlemnar obligation, utan att dervid förse handlingen med stadgad stämpel, så ock den, som belånar, försäljer eller på hvad sätt det vara må öfverlåter i utlandet utgifven obligation, utan att handlingen är försedd med föreskrifven stämpel eller sådan påteckning af magistrat, som här ofvan under rubriken obligation i 8 § omförmåles, skall böta tjugu gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

3. Den obligationsutgifvare, som här i riket utlemnar obligation, som är dagtecknad före den 1 januari 1895, samt underlåter att förse obligationen med den i 20 § föreskrifna anteckning, skall böta tjugu gånger den å handlingen belöpande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

4. Utgifvare af gåfvobref om lös egendom eller af köpe- eller bytesbref om fartyg skall för underlåtenhet att vid utgifvandet förse dylik handling med stadgad stämpel böta två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

5. Agent för utländsk försäkringsgifvare, som utlemnar qvittens å premie, utan att detta är behörigen med stämpel försedt, böte för hvarje gång sådant sker två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

6. Underlåter testamentstagare, som erhållit vederbörande arfvinges godkännande af testamente, till hvilket testamentstagaren veterligen hänsyn icke tagits vid stämpelbeläggning af bouppteckningen efter testamentsgifvaren och hvilket icke heller blifvit för bevakning vid domstol föredt, att, då tid för testamentsbevakning ute är och en månad förflutit sedan godkännande erhållits, förse testamentet med föreskrifven stämpel, böte två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

7. Der handling, i afseende å hvars stämpelbeläggning ansvar i 1, 2, 4 eller 5 mom. stadgas, icke blifvit af den, hvilken stämpelbeläggningen ålegat, försedd med behörig stämpel, vare äfven den, hvilken såsom bevis om förvärfvad rättighet mottager handlingen eller densamma för annans räkning försäljer, belånar eller till godkännande eller betalning företer, utan att belägga den med felande stämpel, underkastad det för felaktig eller försummad stämpelbeläggning af handlingen stadgade ansvar.

8. Den, som uppgifver död mans bo, men dervid uppsåtligen döljer undan tillgång af det värde eller lemnar annan falsk uppgift af sådan beskaffenhet, att bouppteckningen af den anledning blifvit belagd med stämpel till lägre belopp, än eljest vederbort, böte två gånger den felande stämpelns belopp, dock vare minsta bot tjugufem kronor; och må den domstol, der bouppteckning skall ingifvas, på yrkande, vid underrätt af allmän åklagare och vid hofrätt af advokatfiskal, vid vite tillhålla den, som uppgifvit död mans bo, att med ed fästa bouppgiftens rättighet.

9. I de fall, hvarom i denna § säges, följ ock skyldighet att ersätta kronans förlust.

55 §.

Har någon, som i de fall, om hvilka i 54 § förmåles, är skyldig förse handling med stämpel, försummat att makulera stämpel, hvarmed handling blifvit belagd, vare påföljden böter fem kronor.

56 §.

Åtal mot embets- eller tjensteman för öfverträdelse af denna författning anhängiggöres och utföres i den ordning, som i afseende på åtal för tjenstefel i allmänhet är föreskrifven; dock att tiden för anställande af åtal för fel eller försummelse i afseende å stämpelbeläggning, för hvilken enligt 40 § skall i hofrätt redovisas, beräknas till två år från den dag, då renoveradt protokoll till hofrätten inkommit.

57 §.

De i 54 och 55 §§ omförmälda förseelser åtalas af allmän åklagare vid allmän domstol.

58 §.

Mål, som angår brist hos försäljningsman eller embets- eller tjensteman i uppbörden för de till honom utlemnade stämplor, handläggas i den ordning, som är för balansmål stadgad.

59 §.

Böter enligt denna författning förvandlas vid bristande tillgång efter allmän strafflag.

60 §.

1. Af böter och annat skadestånd, än i 2 mom. här nedan sägs, som enligt denna författning ådömas, tillfalle hälften åklagaren och hälften kronan.

2. Å de medel, böter undantagna, som inflyta med anledning af anmärkning af särskild, enligt 41 § af hofrätt förordnad tjänsteman, utgår anmärkningsarfvode med femton procent, hvaraf hälften tillfaller denne tjänsteman och hälften advokatfiskalen i hofrätten.

Om stämpelavgift för *spelkort* är särskildt stadgad.

Denna författning träder i kraft den 1 januari 1895 och skall lända till efterrättelse till slutet af det år, under hvars lopp ny stämpelbevillning varder af Riksdagen faststald.

Tabell I,

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot af fem för hundra, af en under ett visst antal år utgående ränta eller annan förmån till värde af 1 krona.
(Se 17 §.)

Antal år.	Kapitalvärde. Kronor.	Antal år.	Kapitalvärde. Kronor.	Antal år.	Kapitalvärde. Kronor.
1	1.0000	23	14.1630	45	18.6628
2	1.9524	24	14.4886	46	18.7741
3	2.8594	25	14.7986	47	18.8801
4	3.7232	26	15.0939	48	18.9810
5	4.5460	27	15.3752	49	19.0772
6	5.3295	28	15.6430	50	19.1687
7	6.0757	29	15.8981	51	19.2559
8	6.7864	30	16.1411	52	19.3390
9	7.4632	31	16.3725	53	19.4181
10	8.1078	32	16.5928	54	19.4934
11	8.7217	33	16.8027	55	19.5651
12	9.3064	34	17.0025	56	19.6335
13	9.8633	35	17.1929	57	19.6985
14	10.3936	36	17.3742	58	19.7605
15	10.8986	37	17.5469	59	19.8195
16	11.3797	38	17.7113	60	19.8758
17	11.8378	39	17.8679	61	19.9293
18	12.2741	40	18.0170	62	19.9803
19	12.6896	41	18.1591	63	20.0000
20	13.0853	42	18.2944	och der- utöfver.	
21	13.4622	43	18.4232		
22	13.8212	44	18.5459		

Tabell II*),

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot af fem för hundra, af en lifränta eller annan förmån, som vid slutet af hvarje år under en persons af *man-kön* lifstid utgår med belopp eller till värde af 1 krona.

(Se 12 och 17 §§.)

Ålder.	Kap.-värde.	Ålder.	Kap.-värde.	Ålder.	Kap.-värde.	Ålder.	Kap.-värde.
0	13,8142	25	15,5930	50	11,5655	75	4,6017
1	15,8777	26	15,4947	51	11,3318	76	4,3350
2	16,3794	27	15,3921	52	11,0916	77	4,0774
3	16,6578	28	15,2833	53	10,8449	78	3,8309
4	16,8408	29	15,1692	54	10,5922	79	3,5957
5	16,9578	30	15,0488	55	10,3344	80	3,3690
6	17,0252	31	14,9248	56	10,0709	81	3,1497
7	17,0480	32	14,7960	57	9,8015	82	2,9335
8	17,0499	33	14,6627	58	9,5269	83	2,7226
9	17,0280	34	14,5235	59	9,2478	84	2,5180
10	16,9837	35	14,3081	60	8,9658	85	2,3235
11	16,9258	36	14,2316	61	8,6798	86	2,1368
12	16,8542	37	14,0780	62	8,3892	87	1,9546
13	16,7638	38	13,9188	63	8,0925	88	1,7826
14	16,6657	39	13,7544	64	7,7932	89	1,6325
15	16,5587	40	13,5856	65	7,4932	90	1,5019
16	16,4514	41	13,4118	66	7,1958	91	1,3745
17	16,3452	42	13,2312	67	6,8979	92	1,2445
18	16,2413	43	13,0432	68	6,5999	93	1,1130
19	16,1413	44	12,8486	69	6,3025	94	1,0053
20	16,0458	45	12,6487	70	6,0096	95	0,9016
21	15,9554	46	12,4440	71	5,7227	96	0,8433
22	15,8674	47	12,2328	72	5,4384	97	0,8185
23	15,7787	48	12,0159	73	5,1560	98	0,8223
24	15,6874	49	11,7932	74	4,8758	99	0,551
						100	0,48

Utgår lifräntan eller förmånen i stället med en fjerdedel vid slutet af hvarje kvartal, ökas förestående kapitalvärden med 0,375. Utgår den halfårsvis, är ökningen af värdet 0,25. Utgår den helårsvis, men *i början af året*, ökas värdet med 1.

*) grundad på statistiska centralbyråns dödlighetstabell för åren 1871—1880.

Tabell III*),

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot af fem för hundra, af en lifränta eller annan förmån, som vid slutet af hvarje år under en persons af *qvin-*
kön lifstid utgår med belopp eller till värde af 1 krona.

(Se 12 och 17 §§.)

Ålder.	Kap.-värde.	Ålder.	Kap.-värde.	Ålder.	Kap.-värde.	Ålder.	Kap.-värde.
0	14,3449	27	15,8132	53	11,5178	80	3,8019
1	16,1021	28	15,7155	54	11,2585	81	3,5641
2	16,5813	29	15,6146	55	10,9910	82	3,3278
3	16,8515			56	10,7160	83	3,0968
4	17,0369	30	15,5094	57	10,4347	84	2,8734
		31	15,3998	58	10,1485	85	2,6592
5	17,1575	32	15,2853	59	9,8581	86	2,4543
6	17,2279	33	15,1663	60	9,5640	87	2,2595
7	17,2631	34	15,0430	61	9,2663	88	2,0854
8	17,2715			62	8,9663	89	1,9395
9	17,2568	35	14,9158	63	8,6647	90	1,8284
10	17,2268	36	14,7834	64	8,3610	91	1,7309
11	17,1768	37	14,6461	65	8,0554	92	1,6308
12	17,1160	38	14,5046	66	7,7487	93	1,5056
13	17,0426	39	14,3602	67	7,4431	94	1,3599
14	16,9662	40	14,2107	68	7,1380	95	1,2162
15	16,8867	41	14,0550	69	6,8340	96	1,0934
16	16,8059	42	13,8913	70	6,5310	97	0,9938
17	16,7231	43	13,7190	71	6,2312	98	0,900
18	16,6380	44	13,5369	72	5,9343	99	0,818
19	16,5507	45	13,3447	73	5,6422	100	0,718
20	16,4619	46	13,1425	74	5,3573	101	0,644
21	16,3722	47	12,9315	75	5,0802	102	0,34
22	16,2816	48	12,7125	76	4,8098		
23	16,1897	49	12,4868	77	4,5464		
24	16,0966	50	12,2539	78	4,2908		
25	16,0029	51	12,0151	79	4,0439		
26	15,9086	52	11,7699				

Utgår lifräntan eller förmånen i stället med en fjerdedel vid slutet af hvarje kvartal, ökas förestående kapitalvärden med 0,375. Utgår den halfårsvis, är ökningen af värdet 0,25. Utgår den helårsvis, men i *början af året*, ökas värdet med 1.

*) grundad på statistiska centralbyråns dödlighetstabell för åren 1871—1880.